

lamentis suis, et laceris pannis, et vacua pharetra: sed longe magis ridiculum Chori obsequium, dum varios doloris exprimendi modos, a Xerxe edoctus, adhibet, v. 1039. et seqq. Verum hoc a poeta consilio factum fuisse arbitror, ut Atheniensibus risum moveret; et nescio an eodem fine totidem finxerit Persarum nomina, quae aures Atticas ludicra quadam scabritie titillarent. Videmus igitur quaedam veteris tragoediae, quae circa res ludicras versabatur, vestigia. Eadem fere culpa, nam certe culpa est, Euripidi objicienda, qui locum plane comicum posuit in Oreste v. 1520. Hac nimirum in parte peccavit uterque; et eodem jure, quo Euripides dictus est, etiam Aeschylus *ῥακιοσυρῥαπτάδης* * dici potuisset.

„Est autem notabile,“ verba sunt Tyrwhitti ad Aristotelis Poetic. p. 135. „in Aeschyli Persis, quae acta est Archonte Menone, Ol. LXXVI. 4. multo frequentiores interseri trochaeos, quam in ulla quae exstat Tragoedia. Eandem vero ex antiquissimis earum quas habemus fuisse constat, utpote in qua tertius histrio nusquam apparet.“ Quantum ad trochaeos attinet, si tetrametri innuuntur, de quibus loquitur Aristoteles, memoria virum egregium fefellit: nam in hac fabula non frequentiores quam in priore ex Euripidis Iphigeniis interseruntur. Neque in Supplicibus quidem Aeschyli tertius histrio usquam apparet; quippe is, qui Danaï partes sustinet, scenam linoquit post v. 772. ut personam induat caduceatoris, qui post sexaginta versus

* Aristoph. Ran. 842. Aeschylus Euripidem compellat, ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη, Καὶ πτωχοποιε̄, καὶ ῥακιοσυρῥαπτάδη. Ubi Schol. ὁ τὰ ῥάκη συρῥάπτων καὶ ἐνδύων τοὺς βασιλεῖς. De hoc poetarum vitio vide elegantis ingenii virum, Edvardum Copleston, in Praelectt. Academ. p. 226.